

קמט:

עין משפט
נר מצוה

פס א ב תרי פ"ח מהל'
זכיה ומחנה הלכה עו
פסג עשין פנ טושי' חר'ת
ס' רנ עפ'ק ד:
צ ג תרי פ"ו מהלכות
ענדים הלכה א פסג
עשין פו טושי' יי'ד ס'
רש עפ'ק ט:

מוסף רע"י

[illegible]

רבינו גרשום

שני פרסומים יצאו
 מחלי שוריו לא על
 לפרסום: אפי ארם
 (אפר) שני פרסומים
 קני: כמה כחון שיעתה
 רפסי: רי תורו רי ירמיה:
 מרקה: אמ סנפס א:
 אפר ישר קרקע כל שור
 אפר ישר פרסומי שור
 דוקא לפרסומי: והתן
 הכחב כל נטפלי: עזבו
 סנפתת ישר כחורין מסוס
 הדעבב עזבו סנפס
 אור הכחב לעצמו
 אפר ישר קרקע כל שור
 יס הכב לעבד אפר יצא
 כחורין: איכא לומר
 ישר עזבו ישר דעבסי
 הוקסו: לקרקעת דכר:
 והתחלת: וזי: קרן אמר
 סרבו: שור: וואלי שור:
 סנפתת איכא לומר קרב
 אפר: אבא יא שור יצא
 איכא לומר קרקע מנש

(א) נראה דחשבון כסף י"ל
תקדמי מ"ט אחר דמחנתי
קיימת וכו'; ש"ד קרקע וכו'.
(ב) אולי י"ל אם ש"ד קרקע
כל שהוא נדחתה שכתב
להפך וכו'

מי שמת פרק תשיעי בבא בתרא

וימוקי הם טעמא משום דמזוה לקיים דברי המה ומיירי שהושלם מתחלה לך כי היי ללא תקשה מנעשה לחיבור גיורא דהבא לא דאמרין לך דברי המה ואפי' דהוה ביד שליט אלא היינו טעמא משום ללא השלם לך מתחלה לכן וקשה על זה הפירוש מהא דאמרין ציטון פרק השולח (דף מ).

שייר קרקע כל שהוא מתנתו קיימת: וכמה
כל שהוא אמר רב יהודה אמר רב קרקע
כדי פרנסתו ורב ירמיה בר אבא אמר
ממלטלין כדי פרנסתו אמר רבי זירא כמה
מכוון שמעתתא דסבי קרקע טעמא מאי
דאי קאי סמך עליה 'ממלטלי' נמי אי קאי
סמך עילויהו מתקין לה רב יוסף וזאי
כוונתא מאן דאמר ממלטלין קרקע תנן
מאן דאמר כדי פרנסתו³ כל שהוא תנן
אמר ליה אביי וכל היכא דתני קרקע קרקע
דוקא והא תנן⁶ הכותב כל נכסיו לעבדו
יצא בן חורין שייר קרקע כל שהוא לא
יצא בן חורין ר' שמעון אומר לעולם הוא
בן חורין עד שיאמר כל נכסי נתונין
לפלוגי עבדי חוץ מאחד מרובא שבהן
ואמר

בגקון וזית איכא דמוקין לה האם למסרה בזריה ויזמנמד שלמן
 איהא דמוקין לה האם בשביז מרע ואמאי לא מוקין לה למתני
 כהשולש מתחלה לך ומסוס מאזו לקיים דברי המת ואי
 משום דבידיהאל לא היו מוקמי האש"ר ואש"ר דק"ל הכי בדמלר
 בספ"ק גיטין (דף ע"ו.) וכדלשכתן נמי בס' כל הגט (שם דף ל.)
 וזלח מוקין משאל ממני' דפרק כל הגט דהמלוה עמית את הכהן
 ואלה הלוי כר' יוסף משום דבידיהאל לא מוקמי אש"ר דק"ל בספ"ק
 בדבבא מנעור (דף ע"ג.) כוונתו ורבען פליגי עליה דר"מ וזל מנעול
 בכתובות (דף ע"ט.) מ"מ חולקין רבנן על ר"מ בספ"ק גיטין (שם) גבי
 איכא דמקמי דבידיהאל לא מוקמינן משום דר' יוסף ר' הו
 (דף ע"ו.) וזה פסקי משאל הלכה כוונתו אלף באל דבבא מנעור
 ומודה רבי נחמי אביה במתני' דכל הגט ויז שסם מתני'ס שס בשס ר"מ
 לאחר מיתה להכי לא שייך ויז מאזו לקיים דברי המת מדע
 גרדאה לר"י דהא אפי' בדבר שדיון מחיים אמרי' בסוף פ"ק גיטין
 דלפילי בדבר שדיון לעמן מחיים אקמר מאזו לקיים דברי המת מ
 וזה נמי משום מרע שיעקב אפוא איז אלף לאחר מיתה א"ר י"ל
 וזה פסקי משאל ואש"ר דפרין ההם עלה דרב וזה ק"ל בהם דברי
 י"ל לזכותא ממני' דהם כהשולש מתחלה לך ומתנין מני מנה
 וזה פסקי משאל ואש"ר דפרין ההם עלה דרב וזה ק"ל בהם דברי

(לכן) וא"ע דנבנ' בסוף פקדון דגיטין גבי הולך מנה לפלוני תפני
שפיר כשהושגל בלא זה דכאסה שעה אחר לו להולך. מ"ר. ועוד
תמצאם דכל ארבע בירוסה אשין בתנאה מנזה קליס דברי המה
דמי לתנאם שכיז שעה שפיר קיין ירושה דיש לו יוסף לדמזה לו
דברי ר"ל לומר נמי טעמא דמזה קליס דברי המה אפי' בנא מיה
ליה שכיז שעת בטל ואין לו שום זכות להוריש ואין יקיימו דבריו מ
מנזה קליס דברי המה אלא באומר לו פה אלא פה רבנא לא אול' לו
אין חורין כו' ואין יוסקן וכולן כשטר וא"כ הא דקמי' בתא הי' אומר
מייאזי נמי כשטר ולא פה פה דלי א"ל' [לירושל' לעשותו בן חורש
קרקע אלא שעה מרקעי' סתם כן שהוא ו"ל גופו של עבד שיין
מתטללין כל שהוא שיר' בגופו של עבד קרקע דמן איירי (א)
בשטר כסוכו' בן שיר' קרקע לעצמו לא קנה לו שטר לעבד שם וכוז'ו
לעולם הוא בן חורין משום דהשיב ליה כרוח גיטא דהיי כיון שלא ישיב
העבד וכן בפ"ק דגיטין (דף טז:) דמוק' פלוגמיהו כפלגין דבורא
פלגין דבורא והעבד קני' לעצמו ושם פירש ריעו חננאל מתחלה
ההנכסים שהקנה לו רבו אלא קנה בנכסים דלמיר' ד בעל השטר ע"י
ללא קנה בנכסים עליון ומוק' קנה פלגין דבורא ע"י שיהא חזן חמשה
ריעיו חננאל) והתוספתא קנה דבשנוס מיינא דמאי' בא ר"ש לו
תנא שמואל ש' לו להיות פחות בן חורין לכל עין (שהוא משוממר
ירושלמי ומיהו אין גראה לבשם התוספתא (א) (ב) ש"יר' קרקע ב' ד
חורין שפיר' פלוגמיהו חזן משהד פלוגמיהו קנה בנכסים קנה עצמו בן חורין
שלא עשה דבורא אפי' אין בנכסים ונשמרה פלגין דבורא דאין לו
כיה מכלל דרענ' פלגיו עליה איה' לכו' ללא פלגין דבורא ומתהדר
דגיטין (דף טז:) מייא' לו נמי לכו' דהבא לומרמא' פלגין דבורא וללא
פלגיו רענ' עליה ופלוגמיהו בפ"ק (דף טז) גבי ר"מ אומר עור א"ל
העבד משום דהיי מרקעי' שטח) עשו מטללי' שיר' א"ל

כמה מכוונן. כמה יפה כוונת שפירשו כל שהוא כדי פרנסתו למר
המקרקעי ולמר אפי' (א) במטלטלי: **דמקרקעי.** כדי פרנסתו
טעמא מאי הוי שיעור להקנות המתנה שנתן מקנה משהו דמי
אפי' מחליי סמך עליהו והלכך נתן לדעת כן שאפילו אם
יעמוד מחליי תתקיים המתנה והוא
יתפרנס ממה ששיר מטלטלי נמי
כי: **מאי כוונתא.** והלא אינן מכוונות
יפה לדעת מטלטלי כי: **קרקע**
דוקא. בתמידי. והתקן בתמידי פסח:
הכוסב נכסיו לעבדו ילא בן חורין.
שהרי העבד בכלל נכסים ומתא
שהקנה לעבד את גופו עם שאר
נכסים: **שייר קרקע כל שהוא.** עדין
שאלמר חור מקרקע כל שהוא לא ילא
בן חורין שהעבד הוקש לקרקעות
דמכיר והמתנתלם (ויקרא כב) והלא
קרקע כל שהוא אינא למימר שעל
העבד הוא ואומר ומתא שאינן
חורין וגם הנכסים לא קנה וה"ה אם
אמר חור ממטלטלין כל שהוא כדמי'
ר' אלעזר לקמיה (א). שעשו המטלטלין
הוא אלא העבד לדלמא האי עבד
הוא המטלטלין ששיר דעבדא מיטלטל

ואצל אס אמר כל נכסי נהוים לך חזק משה פלוני הרי הוא בן
 חורין שהעבד אינו כלל ואזו שדה שפירס: רבי שמעון אומר
הנה נשואים לך חורין, אס שר קרקע כל שהוא דליר קרקע ולי
 מעבד עד שיהיה השייר ששיר קסם ויחמר כל נכסי נהוים לפלוני
 מעבד חזק מלחז מרבוט שכן: שהאז אחד מרבוט אעבד קאי
 ואינו משוחרר ודך כבוד כתב לעבדו קן ומ"מ אן קטע כלום:
 ואמר

דברי המה כספ"ק דגישין (דף ד'): אע"ג דר' יוסף פליג עליה
מנה פלגיו דר' מההיא דר' יוסף בפ"ק דבבא מציעא אין ראה כל כך
ראה היכא דפליג חזקתא דבכורות דבבא מציעא עובר פרחו
אין משום דקמחא עניינן גופייהו ויחא להו כדליתיהו האם (ו) ולהכי
ולא אמר האם מלוא לקיים דברי המה כיון שראוי ליתנן מחיים ולא
היו דומיא דגט ושטר שהיה ששטו ראה ליתנן מלוא מחיים ואין
בדבריהם הדולק ומה פלגיו והלך ובקשו ולא מלאו דמשמע האם
אין לדמות ומה שהשאלנו ליה ליתנן לו לא מלאו ומוחו דמוקמינן
אלא כ"ל לרב האם בכך מימרחא מלוא לקיים דברי המה אלא כ"ל
מלוא לקיים דברי המה ואע"ג דפריך על רב יוסף בסוף ההוא
שמוס דלא היה ידע לשנוי עלה מדי ואין זו מימחא ולא סבר לה
כ"מ כו' משום (ו) דליתא מלא דפלגי דהו ועוד י"ל דלא משמע
האם אין קמין מן מנה או פלגיו דהוה משמע שהשאלם מחתלה
מלוא לקיים דברי המה ולא קמין זה היינו משום דמשמע ליה
היה פסרס ר"מ דלא שייך האל בשמעמין מלוא לקיים דברי המה
ויכול דליתיה בירושא כו' בדמאר גרסא מתנא שכבי מרע מיהו לא
אין דלמאר ליה עוד דכי היכי דפסרס גמרא דמתנא שכיב איה
אין לדמות דפשיטא ליה דלא שייך גמרא כיון דליתיה בירושא פשיטא
דפשיטא לעיל יחא טפי. מ"ה. ועוד היה אומר ר"י דלא אמר
כן חורין רב אומר דלא והכ"ה א"י דהא כופין אל היורשים כן
למה לי שטרס וכן פ"י רימ': שו"ר דבבא מציעא כ"ל שוואה. א"י פירש
דעבדא כמקרקעי דמי ומטלטלין נמי עשו שו"ר דאם אמר נמי חוץ
לקמאר גמרא ובגמרת א"י בפ"ג דפאה ור' יוסף בשם ר' אלעזר
אמר היה סבור כן דלמ"ק משום שייך בגוף העבד ולר"ש לא שייך
וגר מ"ק שייך ששיר קרקע כל שהוא פסס אין יכול לגרר העבד
החיותה וכיון שנכנסים אל קנה עמלו נמי לא קנה ור"ש סבר אע"ג
אין דלאה לתימר גופו כ"ל עבד שייך וכן פירש בגמרת א"י לשון
מיענו דאפילו היכא שאומר חוץ מעיר פלוגיה וכן כבייל שהוכר
שואומר פסס דיד עבד השטר על ההחיותה וקמי' חוספתא מקמי
א"א לא יצא בן חורין ור"ש אומר אפילו אסור ב"ל בבכ"י קומי ר"מ
פירוש אפילו היכא שומר נפשו משהו מן השמורר דאין ליה לומר
בתימר מלואה שדה או מלואה עיר הדר ביה אכל מן העבד כל הדר
בכסים הדר נמי עבד א"י מדשירי בנכסים שייך נמי עבד ובפ"ק
ופרש"י דהסם אלאה לא שייך כלל מן העבד מלוא מן הנכסים ובהא
לגיטין דכלא אין להקשות על פירוש ששאלנו שפירש
דלא דלא אמר הוא דהיו מטלטלים כמו מהרהרע. מ"י:

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

[illegible]